

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Zinaida Popa împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat, privind recunoașterea ilegală a refuzului de achitare a indemnizației, obligarea achitării indemnizației și compensarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015,

a c o n s t a t a t :

La data de 30 aprilie 2014, Popa Zinaida a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat solicitînd recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat de a achita indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului, obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat să achite indemnizația de maternitate și indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vârsta de 3 ani în mărime de 30 % din salariul mediu lunar a soțului Popa Vasile, încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că conform certificatului de căsătorie din 25 august 2007 este soția lui Popa Vasile, care a activat în cadrul Serviciului de Protecție și Pază de Stat din anul 2003 și că se află la întreținerea soțului, deoarece nu este angajată în câmpul muncii.

La data de 12 august 2013 s-a născut fiica Popa Paulina, pentru întreținerea căreia nu a primit nici un ajutor. S-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat

cu o cerere prealabilă prin care a solicitat stabilirea și achitarea indemnizației de maternitate și a indemnizației lunare pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani în mărime de 30 % din salariul soțului începând cu data de 12 august 2013. Ca temei juridic a indicat prevederile art. 124 Codul muncii și a Legii nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Prin scrisoarea din 02 aprilie 2014 a Serviciului de Protecție și Pază de Stat, reclamanta a fost informată că „colaboratorii serviciului, conform prevederilor art. 36 al Legii nr. 134 din 13.06.2008 cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat sunt supuși asigurării de stat obligatorii de la bugetul de stat și nu achită contribuții de asigurări sociale conform Legii privind sistemul public de asigurări sociale, respectiv, Serviciul nu dispune de temei legal pentru achitarea prezentelor indemnizații”. Consideră reclamanta că refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat este ilegal și neîntemeiat. Refuzând achitarea indemnizației în legătură cu concediul medical, Serviciul de Protecție și Pază de Stat contrar prevederilor art. 16 din Constituția Republicii Moldova, încalcă principiul egalității în drepturi și aplică un tratament diferențiat fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă.

Prin hotărârea din 18 iulie 2014 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău: s-a admis apelul declarat de Popa Zinaida, s-a casat hotărârea din 18 iulie 2014 a judecătorei Buiucani mun. Chișinău și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care: s-a admis integral acțiunea; s-a încasat de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat în beneficiul lui Popa Zinaida indemnizația de maternitate în sumă de 34083 lei și indemnizația pentru întreținerea copilului în mărime de 30% din salariul mediu lunar a lui Popa Vasile în sumă de 2434,57 lei până la atingerea copilului a vârstei de 3 ani.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2015 a fost recunoscut inadmisibil recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2015.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015 a fost admisă cererea depusă de Zinaida Popa privind emiterea unei decizii suplimentare. A fost încasat de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat în beneficiul Zinaidei Popa prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei.

La 29 decembrie 2015 Serviciul de Protecție și Pază de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2015, solicitând casarea deciziei recurate și respingerea pretențiilor privind încasarea prejudiciului moral.

În motivarea cererii a indicat că la adoptarea deciziei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile Legii contenciosului administrativ și nici de practica

judiciară, expusă în hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 09.10.2006 „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral”.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de drept ale pricinii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență și care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală